

OCTOBER

اکتبر ۳۶

۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۴ ۴ مه ۲۰۰۵

نشریه کمیته
کردستان حزب
کمونیست کارگری
ایران - حکمتیست

ویژه اول ماه مه (در ۸ صفحه)

به کارگران! و فعالین کارگری و سوسیالیست!

کورش مدرسی
لیدر حزب کمونیست
کارگری حکمتیست

داشت و با سرود انترناسیونال سمبل
همبستگی بین المللی طبقه کارگر
در هم آمیخت. روزهای مه، لحظات
با شکوه و هیجان انگیزی برای همه
انسانهای جامعه ما و نشانه عروج
طبقه کارگر به صحنه جدال سیاسی
و طبقاتی و برای آزادی و برابری
است! ←

نژاد و ملیت و زبان و فرهنگ و
مذهب بود.
اول مه امسال، صدای کارگر و پیام
کارگر مرزهای کارخانه و جامعه و
دانشگاه را در نوردید و در همه جا
پیچید. همبستگی کارگر - دانشجو
را عملی کرد، یاد جانباختگان راه
آزادی و سوسیالیسم و برابری را گرامی

صف بندی طبقاتی، اول مه کارگری
و سوسیالیستی برنده شد. صدای
کارگر امسال رساتر، روشن تر و
رادیکال تر در جامعه ایران پیچید.
پیام طبقه کارگر و نمایندگانش به
جامعه، لغو استثمار انسان توسط
انسان و پایان بی عدالتیها و ایجاد
جامعه ای آزاد و برابر فارغ از رنگ و

رقا!
امسال فشار و تهدیدات پلیسی و
جارو جنجال هفته ضدکارگری خانه
کارگر، این عامل دولت- کارفرما،
نتوانست بر صدای حق خواهی و
آزادی خواهی کارگران در اول مه
سایه بیندازد. در این رویارویی و

در صفحات دیگر

حسین مراد بیگی (حمه سور)
خالد حاج محمدی

طبقه کارگر در مقابل فرصتی تاریخی
اول مه ۸۴ دریچه ای بر حقایق بزرگ

قطعنامه های تظاهراتها و تجمع های اول ماه مه
گزارشات و اطلاعیه ها در رابطه با برگزاری اول مه در شهرهای کردستان

تحولات اوضاع
در عراق و
کردستان عراق
مصاحبه اکتبر
با فاتح شیخ

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

طبقه کارگر در مقابل فرصتی تاریخی!

جامعه ایران است. تحولات سیاسی کنونی در ایران علیرغم فقر و فلاکت بی حد و مرزی که جمهوری اسلامی به طبقه کارگر تحمیل کرده است، افق دخالت طبقه کارگر را در سرنوشت و آینده جامعه و در قدرت سیاسی باز کرده است. این برای طبقه کارگر و رهبران و فعالین کارگران تعیین کننده است. این فرصت تاریخی را طبقه کارگر و رهبران و فعالین آن باید دریابند و برای نیل به آن باید سازمان داد و متحد کرد. حزب کمونیست کارگری حکمتیست در پیشاپیش این صف و این حرکت است باید به آن به پیوندند و با آن به آنچنان نیرویی تبدیل شویم که هیچ قدرت بورژوازی را یاری مقاومت در مقابل ما نباشد.

3 ماه مه 2005

رفتن و معامله با سرمایه داران و دولتهایشان هدر میروند و یا توسط ارگانهای ضد کارگری دولتهای سرمایه داری در پای سرمایه داران و دولتهایشان قربانی میشوند. خانه ضد کارگر جمهوری اسلامی و شوراهای اسلامی کار نمونه گویایی از این واقعیتند. کارگران باید خواستار انحلال هر نوع تشکل دولتی برای طبقه کارگر شوند. آنچه که پیروزی در تقابل امسال با جمهوری اسلامی و بویژه رسوا کردن خانه ضد کارگر را ممکن کرد، عروج افق و خط سوسیالیستی و رادیکال در این جنبش بود. دلیلش برنده شدن خط سوسیالیستی و رادیکال در سطح جامعه در این تقابل بود.

این خط را باید روشنتر و واضحتر از ماه مه امسال جلو برد و جنبش کارگری را حول آن بسیج و متشکل کرد. آنچه که به این مساله فوریت میدهد تحولات سیاسی کنونی در

استثمار انسان از انسان روشن تر از سالهای قبل شنید. دریافت که طبقه کارگر خواستار جامعه ایست که در آن هیچ نوع تبعیضی بر اساس ملیت، قومیت، جنسیت، مذهب و رنگ و نژاد و زبان و غیره نباشد، جامعه ای که در آن اختیار انسان به انسان بازگردد و به هر کس به اندازه نیازش برسد. در اول ماه مه امسال کارگر و دانشجو اتحاد خود را عملی کردند، سرود انترناسیونال خوانده شد و کارگر عزم جزم خود را برای وارد شدن به صحنه سیاسی جامعه اعلام کرد. رهبران و صاحبان این جامعه ظاهر شدند و افق جنبش کمونیستی طبقه کارگر را جلو جامعه گرفتند. اول مه امسال یکبار دیگر نشان داد که جنبش کارگری بدون افق کمونیسم، بدون دست بالا پیدا کردن خط کمونیسم طبقه کارگر در آن نیرویش یا در دست گرایشهای فرمیستی این جنبش در کلنجار

حسین مرادیگی
(حماه سور)

به مناسبت برگزاری اول ماه مه

اول ماه مه امسال علیرغم تهدیدات جمهوری اسلامی و ممانعتها و کارشکنی های اینجا و آنجا و نیروهای سرکوبگرش از برگزاری مراسمهای روز جهانی کارگر و علیرغم ترندهای ضد کارگری خانه کارگر با شکوه تمام برگزار شد. جامعه پیام طبقه کارگر را برای پایان دادن به بردگی مزدی و

روزهای مه ۸۴ تنها گوشه ای از نمایش قدرت و ابراز وجود طبقه ما و تنها بخشی از صدای عظیم میلیونی کارگر و تنها جزیی از کل حضور و برنامه کارگر برای آینده جامعه ایران بود. تنها روزنه ای است که به روی این غول سرنوشت ساز جامعه باز شده است. با به میدان آمدن کل این نیرو نه تنها شرایط غیرانسانی و فلاکتبار اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کنونی که به جامعه و طبقه ما تحمیل شده است خاتمه مییابد، بلکه درب دنیای بهتری را به روی کل جامعه میگشاید.

رفقا!

شما پیشقراولان این صف قدرتمند و میلیونی در میان کارگران، در دانشگاهها و در میان زنان و جوانان هستید.

درود بر شما

کورس مدرسی

2 مه 2005 (12 اردیبهشت)
(84)

خالد حاج محمدی

امسال در سراسر ایران شاهد تحركات و مباحثات وسیعی در مورد اول مه بودیم. این تحرك هم از جانب رژیم بود که خود را برای یک تقابل آماده میکرد و هم از جانب کارگران که میخواستند در این روز و به این مناسبت نیروی خود را به میدان آورند و کیفرخواست خود را علیه اوضاع موجود به همه اعلام کنند. مقامات رژیم از مسئولین اطلاعات تا فرمانداران و فرماندهان

پارك كودك به محل صدها نفر از نیروی انتظامی تبدیل شد، هر چند منازل تعدادی از فراخوانندگان و از جمله برهان دیوارگر توسط نیروهای انتظامی محاصره شده بود، اما کمیته برگزار کننده همراه تعدادی از کارگران در مرکز شهر رژه رفتند و پیام اول مه را به مردم دادند. در کامیاران مراسمی صد نفره در پارك فرهنگسرای کامیاران برگزار شد. در دیواندره دهها نفر از کارگران و خانواده هایشان در مزرعه ای مراسم میگیرند، در سردشت دهها نفر از جوانان در خارج شهر روز کارگر را جشن میگیرند. درپاوه، مهباد، مریوان، بانه، نرده و پیرانشهر انواع محافل و در صفحه ۴

بخشی جدا ناپذیر از این تحرك سراسری، شاهد جنب و جوش وسیعی بودیم. در سنج ۲ مراسم باشکوه و مستقل از طرف کمیته برگزاری اول مه و کانون کودکان و انجمن حمایت زنان با شرکت بیش از ۲۰۰۰ نفر پیش برده شد. در بوکان با تمام تلاشهای رژیم و تحمیل کردن مقامات دولتی به مراسمی که از جانب سندیکای خبازان و کمیته کارگران بیکار فراخوان داده شده بود صدها نفر از کارگران و مردم در سینما توحید بوکان جمع شدند. در سقز که فضا بسیار قطبی بود، رژیم به کمک نیروهای انتظامی و مراکز جاسوسی امنیتی خود مانع مراسم پارك كودك شده که کمیته برگزار کننده فراخوانش را داده بود. هر چند

رشت و سقز و بوکان، تا دانشگاهها و... در را برگرفت. طیف وسیعی از فعالین کارگری در ابعادی سراسری به هم وصل شدند و وارد بحث و جدل و تبادل نظر بر سر مسایل مختلف جنبش کارگری و از جمله اول ماه مه و تلاش برای تحركی جدی و سراسری در این روز شدند. اگر به آنچه اتفاق افتاد نگاه کنیم هم در سطح سراسری که اینجا کمتر مورد بحث من است و هم در سطح کردستان شاهد مراسمهای باشکوهی بودیم. از دانشگاه تهران، تا سینما فردوسی و جاده چالوس تا سنج و بوکان و سقز و بسیاری از شهرهای دیگر همه جا فضایی دیگر را داشت. در شهرهای کردستان نیز به عنوان

نیروهای انتظامی و مراکز جاسوسی و امنیتی آنان تا خانه کارگر و شوراهای اسلامی و امام جمعه ها و طیف وسیعی از نمایندگانشان در این تدابیر شرکت داشتند. جلسه ها گرفته شد، تهدیدها کردند و به روال معمول خانه کارگر این ارگان ضد کارگری را جلو انداختند. خانه کارگر برای پیش برد این نقش خود و خاک پاشیدن در چشم کارگران، مطالباتی را در انتقاد از دولت و در "دفاع" از کارگران علم کرد تا بتواند از مراسم و قدرتمایی طبقه کارگر در این روز ممانعت کند. این یک طرف قضیه بود. کارگران و فعالین کارگری نیز از مدتها پیش دست به تحرك خوبی زدند. کل این حرکت از تهران و سنج تا تبریز و

برنامه پرتو
برنامه های پرتو روزهای چهارشنبه ساعت 7.30 تا 8.30 شب به وقت تهران (5 تا 6 بعدازظهر به وقت اروپای مرکزی و 8 تا 9 صبح به وقت امریکای غربی) از شبکه کانال یک پخش میشود. این برنامه پنجشنبه ها ساعت 7.30 تا 8.30 صبح تهران مجددا پخش میشود. برنامه پرتو را روی سایت آن نیز قابل مشاهده است.

تلویزیون
پرتو

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است

مصاحبه اکتبر با فاتح شیخ تحولات اوضاع در عراق و کردستان عراق

فاتح شیخ

fateh_sh@yahoo.com
2005 443

اسماعیل ویسی :

- قبل و قالی که با گماردن جلال طالبانی به ریاست جمهوری عراق، زیر عنوان "پیروزی جنبش ناسیونالیسم کرد (کردایه تی)" برپا شده بود، فروکش کرده است. با توجه به آنچه تاکنون گذشته، روند تحولات اوضاع سیاسی در عراق و در کردستان عراق را چگونه میبینید؟

فاتح شیخ :

- آنچه فروکش کرده تنها قبل و قال ناسیونالیسم کرد بر سر "پیروزی" اش بخاطر رئیس جمهور شدن جلال طالبانی نیست، کل آن جاروجنجال جهانی که در این سه چهار ماه با "انتخابات" 30 ژانویه در عراق، با گشایش "جمعیت وطنی"، با برگزینی رئیس جمهور و نخست وزیر و معرفی کابینه پیا پی کردند، به سرعت فروکش کرد و رفت. این ادعا که گویا پروسه "دموکراسی و بازسازی دولت" روی غلطک افتاده و به زودی قانون اساسی تدوین میشود و غیره، دیگر خریداری ندارد. فردای معرفی کابینه از خونبارترین روزهای دو سال گذشته عراق بود. تناقضات دارودسته های حاکم چنان سریع بیرون زد که پرچم "دموکراسی و دولت وحدت ملی" بالا نرفته پایین کشیده شد. در منگنه این تناقضات، "جمعیت وطنی" فلج مادرزاد است؛ بر سر هر جمله دعواست. ریاست بیخاصیت طالبانی و کابینه گل و گشاد جعفری هم نه فقط در تحقق وعده "دولت وحدت ملی" ناموفق شدند بلکه شکافهای بیشتری هم اضافه کردند.

عراق، برخلاف این جاروجنجالها، همچنان اسیر اوضاع وخیم ناشی از

اشغال آن کشور توسط آمریکا و تحرك جریانات رنگارنگ اسلام سیاسی و ناسیونالیسم قومی عرب کرد و غیره است. همچنان اسیر ناامنی دائم و گسترده حاصل تلافی و تقابل اشغالگری و تروریسم آمریکا با تروریسم اسلامی و بعثی است. همچنان اسیر منازعات، رقابتها و کشمکشهای دارودسته های قومی و اسلامی و عشیره ای است که فعلا به زور میلیشیا و مافیای فریب و تحمیق روی کرده بخشهایی از جامعه سوار شده اند. فساد مالی و اداری همه جا بیداد میکند و داد مردم را در آورده است. تنها دورنمای ممکن "دولت سازی" برای این دارودسته ها، سرهمبندی دولتچه های بی ثبات به اضافه دم و دستگاه دست و پاگیر "جمعیت وطنی" و کابینه ای پر از وزرای بلاوزار است.

ما مردم، همه شواهد حاکی است که با فروکش کردن این جاروجنجال و گذشت دو سال و اندی از جنگ و اشغال و سقوط رژیم بعث، دوره چشم باز کردنشان به واقعیات سیاسی جامعه ویران شده شان بطور جدی شروع شده است. امروز رسانه های جهان و منطقه اعتراف میکنند که حرف مردم در عراق (یا به اصطلاح "خیابان" عراق) مساله معیشت و امنیت است نه "پروسه دموکراسی"، نه جلال طالبانی و ابراهیم جعفری و نه دولت بی ثباتشان. برای پاسخگویی به مساله معیشت و امنیت هم نه فقط امیدی به آنها ندارند که آنها را مسئول این وضعیت میدانند. آتش سوزی هفته گذشته بازار "شورجه" بغداد که به ویرانی این مرکز مهم تجاری و میلیاردها دلار خسارت انجامید، به محمل ابراز نفرت مردم از دارودسته های حاکم و وضعیت موجود و طرح ضرورت بدیلی برای حل معضل معیشت و امنیت و تامین ابتدایی ترین نیازهایشان، بدل شده است.

در مجموع روند تحولات اوضاع در عراق رو به آن دارد که حضور مردم در سیاست بیشتر و فعالانه تر شود. حضور روزافزون کارگران در عرصه های سیاسی مبارزه طبقاتی که جلوه هایش را در کنگره فدراسیون شوراها و اتحادیه ها در بغداد و حرکت اول مه آنها دیدیم، و همچنین

تشکیل "کنگره آزادی عراق" به ابتکار حزب کمونیست کارگری عراق نشانه های امیدبخش چنین روندی هستند.

ناسیونالیسم کرد عادت دارد دنیا و مافیها را از سوراخ تنگ مگسک خودش نگاه کند. در واقعیت اما نه تنها گماردن جلال طالبانی به ریاست جمهوری عراق بلکه کل پروژه سیاسی دو حزب ناسیونالیست حاکم بر دو بخش کردستان عراق جزئی و فقط جزئی از یک پروژه پیچ در پیچ و پرتناقض است که در این دو سال، زیر سایه جنگ و اشغالگری آمریکا و پایپای تحرك دارودسته های رنگارنگ اسلام سیاسی و دخالت وسیع آشکار و پنهان جمهوری اسلامی، بر عراق حاکم پیروزی، ناسیونالیسم کرد و دو حزبی در کردستان عراق، مهار سرنوشت فرادیشان در دست خودشان نیست و آنچه با آن روبرو هستند نه چشم انداز پیروزی و پیشروی بلکه روند عقبگرد و جدال و کشمکش است چه بین خودشان و چه با جریانات رقیب دیگر از اسلامی و ناسیونالیست عرب و غیره، که خارج از اراده و کنترلشان آنها را به دنبال خود خواهد کشید.

سران و سرکردگان این دو حزب در چهارده سال گذشته به سهمی از قدرت و به آلف و الوفی از ثروت رسیدند که هرگز به خواب نمیدیدند؛ امروز به اوج فواره رسیده اند، و شواهد نشان میدهد که دوره افول و نزولشان شروع شده است. این افول هم در جدال بر سر قدرت در سطح عراق، هم در کشمکش فیما بین خودشان و هم بویژه در مقابله با نارضایتی توده های مردم کردستان، هم اکنون گریبانشان را گرفته است. در "خیابان" شهرهای کردستان، صحبت مردم نه راجع به طالبانی و بارزانی و "پارلمان" عقیمشان، بلکه راجع به گرانی سرسام آوری است که این روزها به کابوس معیشتشان بدل شده است. و البته در این مورد هم مستقیما دو حزب حاکم را مسئول و مقصر میدانند. میتوان گفت که بدنبال تحولات اخیر، نه روند افزایش توهم به کردایتی بلکه روند توهم زدائی از کردایتی است که سرعت گرفته است. نگرانی از عواقب

زیانبار زدوبند این احزاب با جریانات اسلامی هم به سرعت یابی این روند توهم زدایی کمک میکند.

اسماعیل ویسی :

- عواقب زیانبار این زدوبندها بجای خود، ولی بااینوصف در حال حاضر ناسیونالیسم کرد به هدف "استراتژی سیاسی" خودش که شریک شدن در قدرت است رسیده است. آیا این به معنی حل مساله کرد در عراق است؟ اگر نه بطور کنکرت برای حل مساله کرد در شرایط کنونی چکار باید کرد؟ مردم مناطق کردنشین عراق چه نقشی در تحولات سیاسی جاری آن کشور میتوانند ایفاء کنند؟

فاتح شیخ :

- سهم شدن این دو حزب در قدرت سراسری عراق بهیچوجه به معنی حل مساله کرد نیست، اگر فراموش نشود که تاریخا یک پای ایجاد و تداوم مساله کرد در عراق جدال ناسیونالیسم کرد با ناسیونالیسم عرب بر سر قدرت بوده است. سهم قدرتی که زیر سایه جنگ و اشغالگری آمریکا و ویرانی بخش اعظم جامعه و یا در زدوبند با احزاب اسلامی به این احزاب رسیده است اتفاقا احتمال تجدید کشمکش و جنگ و مشقات بر سر مردم کردستان عراق را بیشتر و انفجار آمیزتر کرده است.

طور کنکرت راه حل مساله کرد در شرایط کنونی در عراق، برگزاری یک فرآیند آزاد در مناطق کردنشین در مورد استقلال و یا ماندن در چارچوب سیاسی عراق بعنوان شهروندان متساوی الحقوق است. در چنین فرآیندی بطور قطع اکثریت بسیار بالایی، علیرغم هر درجه مخالفت دو حزب حاکم، به استقلال رای خواهند داد. مردم مناطق کردنشین عراق با پافشاری بر این حق مسلم خود میتوانند نقش مهمی در تحولات جاری آن کشور در جهت پس زدن اسلام سیاسی و ناسیونالیسم و شوینیسیم قومی عربی بازی کنند و همچنین در دست رد گذاشتن به سینه احزاب ناسیونالیست کرد که عمری است با زدوبندهای رذیله شان مشقت و محنت بر آنها میبارند.

اسماعیل ویسی :
- اختلافات دو حزب حاکم بر کردستان بر سر مساله تفویض پست ریاست منطقه کردستان به مسعود بارزانی یا لاقبل بر سر دامنه اختیارات این پست و کانال تفویض آن (از کانال رای "پارلمان کردستان" یا برگزاری "انتخابات")، بالا گرفته است. در عین حال وعده های تکراری درباره یکی کردن دو حکومت سلیمانیه و اربیل عملا پیش نرفته است. این اختلافات به کجا خواهد کشید؟

اتح شیخ :

- اختلاف این دو حزب سنتا و تاریخا رقیب، بسیار ریشه دارتر از آن است که با ائتلافهای موقت بتوانند پرده پوشی کنند. این بار هم در مقطع قبل از انتخابات ناگزیر از یک ائتلاف انتخاباتی شدند، اما چه در جریان ائتلاف و چه قبل از آن "به کبه تی" زیر فشار "پارتی" قرار گرفته بود که با توجه به تغییر توازن به نفع "پارتی" در سالهای اخیر، موقعیت درجه دو خود را پذیرد. رهبری "پارتی" بارها اعلام کرده بودند که دیگر پرنسپ "فیفتی فیفتی" را در مناسبات خود با حزب رقیب قابل ادامه نمیدانند. زیر این فشار در اول دسامبر 2004 توافق بینشان امضاء شد که به توازن جدید به نفع "پارتی" رسمیت میداد. در این توافق بود که طالبانی بعنوان کاندید مشترک دو حزب برای پست ریاست جمهوری و مسعود بارزانی بعنوان کاندید مشترک برای ریاست منطقه کردستان (که از نظر سیاسی به معنی ریاست جنبش ملی کرد است) اعلام شدند. در هفته ها بعد از رئیس جمهور شدن طالبانی بروز شکاف در این توافق آشکار شد و بالاخره با دو بار تاخیر در گشایش "پارلمان" کذائی ناچار شدند رسما وجود اختلاف بر سر مساله ریاست بارزانی را اعلام کنند. وعده یکی شدن دو حکومت هم تحت الشعاع این مساله است، که البته بدون آن هم احتمال تحقق یکی شدن این دو حکومت محلی بسیار ضعیف است.

تا همینجا این شکاف یک قربانی داده است و آن آبروی "پارلمان" مسخره شان است. معلوم شد این دستگاه مانند

اول مه ۸۴ دریاچه ای بر

جمعهای مختلف مراسم گرفتند. خلاصه ما در شهر های کردستان شاهد يك تحرك وسیع در اول مه بودیم که بخشی جدا ناپذیر و متصل به کل تحركات در سراسر ایران بود. همچنانکه گفتم اول ماه مه امسال يك حرکت به جلو و يك تحرك سراسری و رادیکال بود. مباحثات و سخنرانیها و قطعنامه ها و مطالباتی که در این روز از تهران و سنج تا سقز و بوکان و شهرهای دیگر طرح شد، يك همبستگی جدی را با خود دارد. در این تحرك کارگران با تمام محدودیتهایی که بود با صدای بلند اعلام کردند، خواهان جامعه ای برابر و بری از استثمار انسان از انسان است. اعلام کردند که از زندگی نکبتبار کنونی ناراضی است، اعلام کردند که با کارگران در سراسر دنیا همسرنوشت

هستند، اعلام کردند که کار مزدی باید لغو شود و سرمایه داری عامل همه مشقات است. اعلام کردند تحركات قومی محکوم است. همزمان مطالبات فوری خود را نیز بیان و به جامعه اعلام کردند. در کل این تحركات پرچمی بلند شد که پرچم حق طلبی و برابر طلبی کارگر سوسیالیست علیه نظام سرمایه داری بود. آنچه اتفاق افتاد خارج از اینکه کجا چه میشد کرد و نکرد، کجا چه اشکالی در کار بود و نبود، روزنه ای بود بر روی حقایق به مراتب بزرگتر و مهمتر از خود اول مه. آنچه اتفاق افتاد دریاچه کوچکی بود بر واقعیات بزرگتری که میتوان از این روزنه حقایق مهمتری را دید. که میتوان از این دریاچه يك موج عظیم ضد سرمایه داری، و برابری طلبانه را نگاه کرد. اول مه نشان داد که خواست واقعی کارگران چیست. آنچه اتفاق افتاد نشان داد که اگر روزی طبقه کارگر همت کند و به میدان

بیاید، اگر کارگر نفت و ذوب آن و پترشیمی و ماشین سازیها به میدان بیایند چه نیروی عظیمی خواهد بود. و چه دنیای زیبایی را میشود ساخت. در دل این اتفاقات طیف وسیعی از رهبران و فعالین کارگری در سراسر ایران به هم وصل شدند. ارتباطات فوری جنبه سراسری به خود گرفت. بسیاری از مسایل مهم از تشکلهای کارگری تا خواستها و مطالبات روزمره تا اوضاع جامعه و وضعیت طبقه کارگر در این بحثها و تبادل نظرها مورد بحث قرار گرفت. در بسیاری از شهرهای کردستان کمیته های برگزاری اول مه ایجاد شد و يك شبکه وسیع از فعالین کارگری در این سطح هم به هم وصل شدند. احساس همبستگی و همسرنوشتی تقویت شد. دستهای زیادی به هم داده شدند و پیمانهای زیادی بسته شد. اول ماه مه و تحركی که ایجاد شد جدا از خود روز مه و مراسمها

... و جنبه های بسیار مهمی داشت که بخشا به آن اشاره کردم. در دل این دوستیها و بحثها و تبادل نظرها امید به کاری جدی و کارساز که بتواند اهرم فشار جدی علیه سرمایه داران و دولتشان باشد افزایش یافت. توقعات از خود و از ایجاد نقشی که رهبران کارگری میتوانند داشته باشند افزایش یافت. کارگری که در دل این وقایع خود را با کارگر فرانسه و آلمان و انگلستان همسرنوشت میداند و این را با صدای بلند اعلام میکند، همزمان توقع از زندگی خود را نیز در همین ابعاد میبیند. امسال خانه کارگر این ارگان ضد کارگری بسیار روشن به عنوان اهرم دخالت رژیم و ارگانی در دست آنان بیشتر حاشیه ای شد. حتی آنجا که با هر فریبکاری که به خرج دادند نیروی را به مراسم خود کشیدند از نقد کارگران و اعتراض آنان به بهره نبودند. البته در بعضی جاها نیز

چون سقز تلاشهای خانه کارگر به کمک مقامات دولتی و تهدیدها و فشارهایی که اعمال کردن، و البته از جانب دیگر به دلیل محدود نگری و منافع کوچک و مقطعی تعدادی از خود فعالین کارگری تاثیرات خودش را داشت و انشقاقی را ایجاد و دست دولت را در ممانعت از مراسمهای مستقل بازتر کرد.

در يك نگاه کلی در اول ماه ۸۴ بیش از هر زمان صدای برابری طلبی و گرایش سوسیالیستی نمایان بود. پرچمی که بلند شد و همه جا پیدا بود، نقد جامعه و نظام سرمایه داری از زاویه کارگر سوسیالیست و صاحب جامعه بود. با تمام تلاشی رژیم و خیل مزدورانشان همه جا این پرچم نمایان بود. خواست دنیایی برابر و بر از ستم خواست کارگران در اول مه بود.

مصاحبه با فاتح شیخ ...

"پارلمان" سیزده ساله قبلی (که مردم کردستان با تمسخر به آن لقب "مسن ترین پارلمان جهان" داده بودند) هیچ ربطی به رای و انتخابات و نمایندگی مردم ندارد، مجلس دست نشاندهگان دو حزب است. با گذشت بیش از سه ماه، هنوز معلوم نیست کی این دو حزب اجازه میدهند که افتتاح شود. بروز اختلاف میان دو حزب ناسیونالیست حاکم کردستان عراق در ماه عسل "پیروزی" ادعایی شان بسرعت نشان داد که این ادعا پوچ است. ریشه دار بودن اختلاف این دو حزب رقیب، در سایه اوضاع بشدت متناقضی که بر

سیاست عراق حکمفرماست و موقعیت شکننده ناسیونالیسم کرد در توازن کنونی عراق، میتواند قابلیت انفجار این اختلافات را تا سطح تجدید جنگ میانشان بالا ببرد.

اسماعیل ویسی :

— رئیس جمهور شدن جلال طالبانی ظاهرا جنبش ناسیونالیسم کرد را تقویت کرده و از جمله جریانات ناسیونالیست کرد در کردستان ایران را هم به تکاپوی جدیدی انداخته است. این در حالیست که به اصطلاح انتخابات رئیس جمهور رژیم اسلامی در پیش است. جریان شکست خورده دو خرداکنون در کردستان زیر نام "اصلاح طلبان کرد" محور اصلی تبلیغاتش را روی "سهیم کردن کردها در حاکمیت"

گذاشته است. تا چه حد موقعیت کنونی میتواند وزنه اینها را سنگین کند و در میان مردم کردزبان در ایران توهم ایجاد کند؟

فاتح شیخ :

— به نظر من با پیش گذاشتن جریان موسوم به "اصلاح طلبان کرد" با ادعای "سهیم کردن کردها در حاکمیت" در موقعیت کنونی، حاصل پیشروی ناسیونالیسم کرد در کردستان ایران نیست. برعکس بخشی از تعرض پیشگیرانه جمهوری اسلامی در قبال جریانات ناسیونالیست کرد است برای اینکه بتواند عواقب آنچه در کردستان عراق میگذرد را زیر کنترل داشته باشد. این در حالیست که هر دو حزب حاکم در کردستان عراق و مشخصا خود جلال طالبانی در این

سالها در حفظ منافع جمهوری اسلامی از هیچ همکاری ای دریغ نکرده اند. هم اکنون هم این دو حزب روابط تجاری و سیاسی و اطلاعاتی وسیعی با رژیم اسلامی ایران دارند. بعلاوه عرصه انتخابات رئیس جمهوری به "سهیم کردن کردها در حاکمیت" ربطی ندارد، برعکس تلاش مرتجعین موسوم به "اصلاح طلبان کرد" برای کشاندن مردم کردستان ایران به شرکت در مسخره بازی انتخابات است که واضح است، بخصوص در شرایط کنونی اوجگیری مبارزه مردم علیه رژیم، از پیش محکوم به شکست است. در مورد اینکه آیا تحولات در کردستان عراق در میان مردم کردزبان در ایران توهم ایجاد میکند، نظر من اینست که چنین

توهمی تاریخا و سنتا وجود داشته و در جریان يك دهه و نیم گذشته هم که احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان حاکم بوده اند مرتبا بالا و پایین رفته است. در موقعیت کنونی هم این روند بالا و پایین رفتن توهم ناسیونالیستی ادامه میباید؛ با این تفاوت که این بار سیر نزولی توهم یا به عبارت دیگر سیر توهم زدایی ناسیونالیستی پاپیای افشای روزافزون مغایرت ناسیونالیسم کرد با منافع مردم کردزبان سرعت بیسابقه ای خواهد گرفت. به نظر من سالهاست که زمان آن فرارسیده که مردم کردستان "کردایتی" را کنار بگذارند؛ امروز ضرورت عبور مردم کردزبان از "کردایتی" از هر زمان بیشتر و واضح تر است. □

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری — حکمتیست

دبیر: حسین مرادبیگی (جهه سور)

h_moradbiegi@yahoo.com
Tel: 00447960233959

اکتبر

چهارشنبه ها منتشر میشود، اکتبر را تکثیر کنید و آنرا بدست دوستان و آشنایان خود برسانید!

اکتبر

سردبیر: عبدالله شریفی

sharifi_abdollah@yahoo.com Tel: 00467369752 26

دستیار سردبیر: اسماعیل ویسی

esmail.waisi@gmail.com

به حزب کمونیست کارگری-حکمتیست بپیوندید!

قطعهنامه اول مه ۲۰۰۵ ، روز جهانی کارگر

این قطعهنامه مصوب مراسم دانشگاه تهران و کمیته های برگزار کننده و بخشهایی از کارگران سقز، بوکان، نقده دیواندره و بانه

۸- روز اول مه، روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی و عمومی اعلام شود. کارگران باید بتوانند بدون احتیاج به کسب مجوز و بدون دخالت پلیس اجتماع کنند و مراسم و جشن کارگريشان را بر پا کنند.

۹- ما از مبارزه معلمان و پرستاران حمایت میکنیم و خواستار آنیم که مطالبات این شریفترین انسانهای جامعه، فوراً پذیرفته شود.

۱۰- تحریکات قومی، نژادی و مذهبی علیه هرکس عملی غیر انسانی است. بویژه تحریکات علیه کارگران افغانی و اخراج آنها را محکوم میکنیم.

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقه کارگر!

اول ماه مه برابر با ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴

کلیه دستمزدهای معوقه کارگران باید یکجا و فوری پرداخت شوند. ۴- اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم است. به همه کارگران از زن و مرد و پیر و جوان بیمه بیکاری مکفی باید داده شود.

۵- تعرض به مبارزات مردم و کارگران برای زندگی بهتر محکوم است. تعقیب و محاکمه فعالین اول مه ۸۳ شهر سقز محکوم است و باید خاتمه یابد. همه زندانیان سیاسی باید فوراً آزاد شوند.

۶- ستم بر زنان و آپارتاید جنسی، زنان، یعنی نیمه بشریت را به اتباع درجه سوم تبدیل کرده است. برابری کامل حقوق زن و مرد خواست همه ما است. که فوراً باید متحقق شود.

۷- جوانان جامعه، فرزندان ما و نسل جوان طبقه کارگر برای رهایی از تباهی فیزیکی و معنوی تلاش میکنند. مبارزه جوانان برای آزادی و برای شادی و برای برخورداری از نعمات جامعه بخشی از مبارزه ما کارگران برای نجات از جهنم موجود است.

و صاحب جسم و روح و زندگی کسی بداند. دیگر نباید مرگ و زندگی ما را دیگران تعیین کنند.

ما کارگران در اول مه اعلام میکنیم که:

۱- آزادی تشکل و اعتصاب، آزادی بیان و احترام به آزادیهای فردی و اجتماعی حق همگان است و باید به رسمیت شناخته شود. آزادی بیقید و شرط عقیده، بیان، مطبوعات و تشکل حق همه است.

۲- کارگران باید بتوانند تشکلهای محلی و سراسری خود را مستقل از دخالت کارفرما و دولت ایجاد کنند. ما خواستار برپایی منظم مجامع عمومی کارگری در همه کارخانه ها و واحد های تولیدی هستیم.

۳- دستمزد کارگران به نسبت تورم افزایش یافته و کفاف کامل یک زندگی انسانی و مرفه خانواده کارگری را بدهد. تنها مرجع صلاحیتدار برای تعیین و افزایش دستمزدها نمایندگان واقعی کارگران و منتخب مجامع عمومی آنها است

شود. انسان باید آزاد باشد. انسان باید خوشبخت باشد. انسان باید در دسترسی به نعمات جامعه حق برابر داشته باشد. این پرچم طبقه کارگر در مقابل سرمایه داری است.

سرمایه فقط دنبال سود است. اما بشر، زندگی، خوشبختی، آزادی و شادی و رفاه میخواهد و این حق همه انسان ها از هر رنگ و جنس و سن است. طبقه کارگر ناجی خود و کل بشریت است. زندگی ای که سرمایه داری در ایران به طبقه کارگر تحمیل کرده است در شان انسان نیست. مطابق آمار رسمی کل طبقه کارگر زیر خط فقر زندگی میکنند.

بخش بزرگی از کارگران حتی در مقابل کاری که میکنند دستمزدشان هم نمیگیرند. اختناق، بیکاری و فقر و فلاکت ما و خانواده مان را به تباهی کشانده است.

ما امروز جمع شدیم تا به همدیگر و به همگان بگوییم که این زندگی قابل تحمل نیست. دیگر نباید زندگی انسانی از ما و از همه انسانها دریغ شود. دیگر نباید کسی خود را مالک

روز اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر است. روز اعلام اتحاد جهانی طبقه ما برای مقابله با این دنیای وارونه است. روزی است که اعلام میکنیم در میان ما رنگ، نژاد، قومیت، جنسیت معیار نیست. همه ما انسان و همه ما در سرنوشت هم شریکیم. ما کارگریم، ما انسانیم و رهایی انسان درگرو رهایی طبقه کارگر است. ما کارگران خود را هم سرنوشت و همسنگر مبارزه کارگران در سراسر جهان و مبارزه همه انسانهای آزادیخواه میدانیم.

طبقه کارگر همه ثروت و تعلمات جامعه بشری را تولید میکند اما از حاصل رنج خود بی بهره است. طبقه کارگر در سراسر جهان اسیر بردگی مزدی است. فرزندان کارگران نسل آینده بردگان سرمایه و سودند. این دنیا وارونه است. باید روی پایش برگردد. باید انسان را نجات داد.

جهنم موجود در شان هیچ انسانی نیست. هیچ انسانی نباید استثمار شود. هیچ انسانی نباید در انقیاد اقتصادی باشد و یا به بردگی کشیده

قطعهنامه اول مه (روز جهانی کارگر) - سندج

انسانهای جامعه، فوراً پذیرفته شود.

۱۴- مسله نداشتن مسکن و بیخانمانی یکی از بزرگترین معضلات کارگران است که باید به آن رسیدگی شود.

۱۵- روز اول مه، روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی و عمومی اعلام شود. کارگران باید بتوانند بدون احتیاج به کسب مجوز و بدون دخالت پلیس اجتماع کنند و مراسم و جشن کارگريشان را بر پا کنند.

پرولتاریای جهان متحد شوید!

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

کمیته برگزار کننده مراسم

اول مه - سنندج - 1384

خود را تشکیل دهند. و در همین راستا از فعالیت کمیته پیگیری تشکلهای آزاد کارگری پشتیبانی میکنیم.

۹- ایجاد اشتغال و بیمه بیکاری مکفی برای افراد بالای ۱۶ سال اعم از زن و مرد با حقوق برابر باید فوراً متحقق شود.

۱۰- برپایی مجامع عمومی کارگری در ساعات و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود.

۱۱- هر گونه تهدید، فشار و مزاحمت، تبعید و دستگیری و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم است. محاکمه فعالین کارگری سقز باید فوراً متوقف شود.

۱۲- کار کودکان ممنوع و جرم تلقی شود. برخورداری کودکان از محیطی امن و سرشار از شادی و نشاط و امکانات آموزشی، بهداشتی و رفاهی حق کودکان است.

۱۳- ما از مبارزه معلمان و پرستاران حمایت میکنیم و خواستار آنیم که مطالبات این شریفترین

هر گونه اضافه کاری اجباری ممنوع گردد.

۴- قرارداد های موقت کار تعرض به پایه ای ترن حقوق کارگری و به شدت ضد انسانیت است.

این ماده از قانون باید فوراً برچیده شده و کلیه قراردادهای موقت به استخدام رسمی تبدیل شود.

۵- معافیت کارگاه های زیر پنج ده نفر از شمول قانون کار را شدیداً محکوم کرده و باید لغو گردد.

۶- تعدیل نیرو و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم و کارگران اخراجی باید فوراً به محل کار خود بازگردانده شوند.

۷- اعتصاب و اعتراض حق ماست. ما حق خود میدانیم در مقابل پایمال شدن حقوق صنفی و اجتماعی خود دست به اعتصاب بزنیم.

۸- آزادی بی قیدو شرط عقیده، بیان، مطبوعات و تشکل حق همه است. کارگران باید بتوانند تشکلهای آزاد کارگری و سراسری

هم سرنوشت و همسنگر مبارزه کارگران در سراسر جهان و مبارزه همه انسانهای آزادیخواه می دانیم.

ما در این روز اعلام میکنیم که دیگر هیچ کس حق ندارد خود را مالک جسم و جان کارگران بداند و مرگ و زندگی مان را تعیین کند.

در این راستا و تا رسیدن به یک زندگی مرفه و شایان شأن انسان، ما کارگران رنوس مطالبات خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

۱- دستمزد کارگران فوراً و بدون قید و شرط افزایش یافته و حداقل دستمزد به یک و نیم برابر خط فقر برسد. تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین افزایش دستمزد نمایندگان واقعی کارگران و منتخب مجامع عمومی آنهاست.

۲- عدم پرداخت به موقع حقوق و مطالبات کارگران جرم محسوب شده و حقوق معوقه کارگران باید فوراً پرداخت شود.

۳- ساعات کار کارگران باید به ۳۰ ساعت در هفته کاهش یابد و

گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر! اول مه (روز جهانی کارگر)، روز اعلام اتحاد جهانی طبقه ما برای مقابله با این دنیای وارونه است. روز اعلام کیفرخواست طبقه کارگر جهان علیه کلیت نظام سرمایه داریست.

در این روز کارگران در اقصی نقاط جهان رژه میلیونی خود را علیه نظام سرمایه داری که عامل تمام محرومیتها و مشقات، فقر و گرسنگی، بیکاری و بی مسکنی، فساد و فحشا و رنج و تباهی است، به نمایش میگذارد.

برای سرمایه سود حکمت همه چیز است و رفاه و خوشبختی و امنیت جسم و جان انسانها را در حصار سود و منفعت شخصی به بند کشیده است.

در این روز ما برای احقاق حقوق انسانیمان جمع شده ایم و اعلام می کنیم که در میان ما ، رنگ، نژاد، قومیت، جنسیت مبنای تمایز نیست. همه ما انسانیم و در سرنوشت هم شریک. ما خود را

قطعهنامه اول مه ۲۰۰۵ (سندج)

- روز اول مه جشن همبستگی و اتحاد بین المللی کارگران است. در این روز فرو دستان سراسر دنیا علیه نظام سرمایه داری به عنوان منشاء و مسبب تمامی مشقات جامعه بشری به اعتراض بر می خیزند. اول مه مارش جهانی پرولتاریای عاصی از بردگی مزدی به صدا در می آید. کارگران برای رهایی بر می خیزند و اعلام می کنند رهایی طبقه کارگری یعنی نجات بشریت از ستم و استثمار.
- ستم کشان جامعه گرد پرچم رهایی طبقه کارگر متحد شوید!
- ما شرکت کنندگان در مراسم اول مه سنندج هم صدا و همگام با ستم کشان دنیا این روز را گرامی میداریم و همبستگی خود را با مبارزه طبقاتی کارگران ایران و سراسر جهان اعلام میکنیم. مطالبات و خواستههای خود را در اتفاق با خواست و مطالبات دیگر بخشهای کارگری طرح و برای تامین آن تلاش می کنیم.
- ۱- آزادی عقیده و بیان، تشکل کارگری، اعتصاب و اجتماع برای کارگران بدون هیچ قید و شرط و محدودیتی.
- ۲- تامین بیمه بیکاری مکفی برای همه ی افراد بیکار جامعه اعم از زن و مرد.
- ۳- تامین بیمه اجتماعی، بیمه از کارافتادگی برای زنان خانه دار.
- ۴- ممنوعیت کار حرفه ای برای کودکان زیر ۱۸ سال.
- ۵- پرداخت حقوق و دستمزد کافی و برابر برای همه افراد شاغل اعم از زن و مرد.
- ۶- پرداخت فوری و بموقع حقوق و دستمزد کارگران و کارمندان و ممنوعیت تعویق آن به هر بهانه ای.
- ۷- ممنوعیت اخراج و بیکار سازی کارگران و پرداخت فوری همه مطالبات کارگران اخراجی بدون تعویق و تامین بیمه بیکاری مکفی برای آنان.
- ۸- تامین بهداشت، بیمه درمانی و اجتماعی رایگان، آموزش و پرورش و مسکن مناسب برای همه افراد جامعه.
- ۹- رسیدگی فوری به زندگی کودکان خیابانی و بی پناه و تامین مسکن و امکانات رفاهی و زیستی برای آنان بدون هیچ گونه تبعیضی با دیگر افراد جامعه.
- ۱۰ لغو اعدام در جامعه، رعایت حقوق بشر و بر سمیت شناختن آزادیهای مدنی و اجتماعی همه مردم.
- خجسته باد اول مه!
- شرکت کننده گان در مراسم اول مه ۲۰۰۵
- کانون دفاع از حقوق کودکان
- جامعه حمایت از حقوق زنان
- سندیکای کارگران خباز سنندج و حومه
- یازدهم اردیبهشت ۱۳۸۴
- Copyright © 2004-2005 -
koodekan.com

مراسم باشکوه روز کارگر در سنندج برگزار شد اطلاعیه کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

دومین مراسم بزرگ به مناسبت اول مه در شهر سنندج! اطلاعیه شماره کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

افزوده میشد و دسته دسته خانواد های کارگری و مردم به تظاهر کنندگان می پیوستند. کارگران پا در دست داشتن پلاکادهای قرمز رنگ و در حالیکه مطالباتشان را فریاد میزدند و شعار میدادند راه پیمایی باشکوه خود را ادامه میدادند. تظاهر کنندگان در سه راه ادب و نزدیک به سالن فجر تجمع کردند. در این مراسم با شکوه، قطعهنامه اول مه قرائت کردید و چند تن از کارگران سخنرانی کردند. قطعهنامه کارگران با کف زندهای کارگران روبرو شد. این مراسم ۲ ساعت طول کشید و در میان شورو شوق جمعیت که بالغ بر ۱۰۰۰ نفر میشد خاتمه یافت. گزارش مشروح راهپیمایی با شکوه کارگران در سنندج متعاقبا به اطلاع میرسد. کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری- حکمتیست ۱۱ اردیبهشت ۸۴)

روز کارگر، به شرایط کار و زندگی زنان کارگر و کودکان پرداختند و مزد کودکان کار را بردگان بی مزد دنیای امروز نامیدند. در سخنرانیهای این مراسم نیز از راهپیمایی صبح امروز کارگران حمایت شد و اعلام همبستگی گردید.

کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست ۱۱ اردیبهشت ۸۴ (اول مه ۲۰۰۵) دومین مراسم بزرگ به مناسبت اول مه در شهر سنندج!

ظهر شروع و ۲ ساعت به طول انجامید. سالن مراسم با پلاکادها و شعارهای از قبیل کارگران جهان متحد شوید... مزین گردیده بود.

مراسم با سرود انترناسیونال شروع شد. سپس فعالین حقوق زنان و کودکان از جمله رییس جامعه حمایت زنان، مسوول کانون دفاع از حقوق کودکان، دبیر سندیکای خبازان سنندج و فعالین کانون صنفی معلمان سخنرانی کردند. سخنرانان ضمن تجلیل از اول مه

به دنبال مراسم و راهپیمایی باشکوه کارگران در شهر سنندج به مناسبت روز کارگر، امروز عصر ۱۱ اردیبهشت اول مه، مراسم دیگری در تالار خنی در سه راه ادب سنندج مراسم دیگری به مناسبت روز کارگر برگزار گردید. این مراسم که صدها نفر در آن حضور بهم رساندند، به دعوت و فراخوان جامعه حمایت زنان و کانون دفاع از حقوق کودکان برپا گردید. مراسم از ساعت ۴ بعد از

کارگران و خانواده هایشان در یک راهپیمایی باشکوه اول مه را گرامی داشتند.

امروزی یکشنبه ۱۱ اردیبهشت ۸۴ (اول مه ۲۰۰۵) از ساعات اول صبح دسته دسته کارگران به محل برگزاری مراسم در خیابان جام جم که از قبل از طرف کمیته برگزار کننده اول مه تعیین و اعلام شده بود حرکت کردند. در حالیکه صدها نفر در محل اجتماع کرده و میخواستند مراسم را آغاز کند، نیروهای انتظامی رژیم وارد شده و از شروع و ادامه مراسم جلوگیری کردند.

به دنبال دخالت نیروهای دولتی کارگران و مردم دست به یک راه پیمایی زدند. راه پیمایی از جام جم به طرف سالن فجر که مراسم دولتی در آن جریان داشت شروع شد. در مسیر راهپیمایی بر جمعیت

گزارشی کوتاه از مراسمی بزرگ!

موقت و بی توجهی به مطالبات و وضع معیشتی کارگران انتقاد کردند و خواستار تشکل یابی هر چه بیشتر طبقه کارگر برای رسیدن به مطالبات خود شدند.

وجود پلاکاردهایی با مضامین "آزادی حق اعتصاب"، "افزایش دستمزدها"، "لغو قرارداد کار موقت" و... دلیل دیگری بر این واقعیت بود که این مراسم تنها یک بزرگداشت و یا جشن نبود بلکه گردهمایی و حرکتی بود در جهت بیان چندین باره مطالبات و خواسته های به حق و نادیده انگاشته شده طبقه کارگر.

در کنار این مراسم نمایشگاه عکسی به منظور افشای جنایت

امروز يك شنبه ۱۱ اردیبهشت گردهمایی بزرگ و با شکوهی به مناسبت روز اول ماه مه، در سینما فردوسی واقع در خیابان انقلاب در تهران برگزار شد. این مراسم که توسط "کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری" تدارک دیده شده بود با سرود انترناسیونال و يك دقیقه سکوت به یاد و احترام جان باختگان راه آزادی و برابری آغاز گردید.

در ادامه مراسم، فعالین کارگری در ارتباط با معضلات و مشکلات طبقه کارگر به سخنرانی پرداختند و از سیاست های فعلی دولت در زمینه دستمزدها و قراردادهای

به سازمان جوانان حکمتیست پیوندید!

بیش از هزار نفر در مراسم اول مه سنندج شرکت کردند
اطلاعیه شماره ۱ کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

سه نفر از کارگران بوکان بازداشت شدند.
فعالین حکمتیست هزارن نسخه از پیامها و تراکتهای حزب به مناسبت اول مه را پخش کردند.
امسال در شهرهای مختلف کردستان از سنندج و سقز و بوکان تا کامیاران، سردشت، پاوه، دیواندره، بانه، صاحب، مریوان، نقده، اشونیه، مهاباد و... شاهد تحركات و فعالیتهای متنوع به مناسبت اول ماه مه هستیم. از مراسمهای باشکوه تا انواع تجمعات مختلف و تا جلسات بحث. همچنین فعالین حکمتیست در شهرهای مختلف و به مناسبت اول مه وسیعا پیام و اطلاعیه های حزب را پخش کردند. جمهوری اسلامی در همه شهرها تلاش کرد که با تهدید و ارباب و با

دست گرفتن خانه کارگرش مانع مراسمهای مستقل کارگران شود. ما مشروع اخبار این فعالیتها را در اطلاعیه های خود به اطلاع عموم خواهیم رساند.
سنندج:
طبق اطلاع کمیته سنندج حزب حکمتیست صبح امروز یکشنبه ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴ کارگران و خانواده هایشان به فراخوان کمیته برگزاری اول مه سنندج دسته دسته در محل مراسم در خیابان جام جم تجمع کردند. نیروهای انتظامی در محل آماده میشوند و تلاش میکنند مراسم را به هم بزنند. کارگران با دخالت و ممانعت نیروهای انتظامی مسیر خیابان جام جم را به طرف سالن فجر راهپیمایی میکنند. کارگران در این مسیر مرتب بر تعدادشان افزوده میشود و

در حالی که پلاکادهایی در دست داشته اند مطالبات خود را فریاد میزنند. کارگران در مسیر خود در سه راه ادب تجمع میکنند و ضمن سخنرانی چند نفر از کارگران، قطعنامه خود را میخوانند. مراسم در میان شور و شوق و کف زندهای حضار بعد از ۲ ساعت خاتمه می یابد. لازم به توضیح است که کمیته برگزار کننده اول مه سنندج از مدتی پیش در تلاش بود تا برای مراسم مجوز بگیرد که فرمانداری و مراکز اطلاعات رژیم در این شهر از دادن مجوز به کارگران خود داری کردند. سرانجام از چند روز قبل کمیته برگزار کننده اول مه علیرغم مخالفت مراجع دولتی طی فراخوانی کارگران و مردم سنندج را به این مراسم فراخواند. همزمان در

سطح شهر پلاکادهایی را در تبریک اول مه و برای دعوت از مردم در نقاط مختلف شهر نصب کردند.
سقز:
دیروز ۱۰ اردیبهشت در ساعت ۶ بعد از ظهر مرکز اطلاعات رژیم در این شهر ۳ نفر از کارگران بوکان را به اسامی اسماعیل خودکام از دستگیرشدگان اول مه سقز در سال ۸۳ و مسعود رحمانی از مسولین سندیکای خبازان بوکان و جلیل ویسی را دستگیر و تا ساعت ۳ شب بازداشت کردند.
کارگران بوکان برای ساعت ۴ بعد از ظهر ۱۱ اردیبهشت اعلام مراسم کرده که فعلا این سه نفر را بازداشت و ساعت ۳ شب آزاد کرده اند. طبق اطلاع مزدوران مرکز اطلاعات ضمن کتک زدن آنها را تهدید کرده است.

در شهرهای سنندج، سقز، سردشت، کامیاران، دیواندره، پاوه، صاحب هزارن نسخه از پیام کورش مدرسی، اطلاعیه حزب حکمتیست و تراکتهای حزب و سازمان جوانان حکمتیست به مناسبت اول مه در محلات مختلف و دانشگاهها و مدارس و میادین شهر پخش شد. در شهر سقز جمعی از جوانان حکمتیست پوستری که حاوی عکس مارکس و منصور حکمت و تعداد زیادی یاز رهبران حزب حکمتیست و حزب کمونیست کارگری عراق است را تهیه و همراه متنی به مناسبت اول مه در سطح وسیع پخش کردند. این پوستر ضمیمه است. کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست ۱۳۸۴ اردیبهشت

آمد بود. ما در فراخوان خود اعلام کردیم که مراسم مستقل کارگری بدون دخالت پلیس و نیروی انتظامی و خانه کارگر حق مسلم ماست و آن را در فضای آزاد برگزار خواهیم کرد. ما علیرغم فشارها و تلاشهای مقامات دولتی و حتی تهدیدهای آنها در ممانعت از مراسم غیر دولتی و فشار و تلاش آنها برای تشویق کارگران و مردم جهت شرکت در مراسم دولتی که در سالن کاوه گذاشته بودند، آن را تحریم کردیم. در این تردیدی نبود که روز کارگر روز اعلام جرم و اعتراض به بی عدالتی و نظام سرمایه داری است و لذا شرکت کردن در مراسمات دولتی را نشانه به رسمیت شناختن مراکز و ارگانهای به ظاهر طرفدار کارگر مانند خانه کارگر و شوراهای اسلامی میدانستیم.

فرماندار و مقامات دولتی در شرایطی که تلاش میکردند مردم بیشتری را به مراسم خانه کارگر بکشاند، در همان حال کل نیروی انتظامی و مرکز اطلاعات را علیه ما و مراسم ما در پارک کودک بسیج کرد. در ساعت 20/4 دقیقه روز 11 اردیبهشت خانه برهان دیوارگر و چند تن دیگر از فعالین کارگری و فراخوان دهندگان مراسم مستقل کارگری تماما به محاصره مامورین اداره اطلاعات و نیروی انتظامی در آمد. بیرون آمدن و رفتن

به پارک کودک را عملا غیر ممکن کرده بودند و تمام فضای شهر و میدانهای اصلی شهر و بخصوص محوطه اطراف پارک کودک را به یک پادگان نظامی تبدیل کردند. در این وضع پلیس کافی نبود و بارندگی شدید هم به کمکشان آمد. با این وضع پلیس مانع تجمع ما در پارک کودک شد. ما کمیته برگزار کننده فوری تصمیم گرفتیم که به میدان عقاب در مرکز شهر برویم. میدانستیم صدها نفری که خود را برای این مراسم آمده بودند را دیگر غیر ممکن است از تصمیم خود مطلع کرد. ولی تنها راهی بود که میشد پیش برد. با تمام این اوضاع یکی از دوستان را در یکی از ورودیهای منتهی به پارک کودک گذاشتیم تا از دوستانی که به فراخوان ما جواب مثبت داده بودند خواهش کند به میدان عقاب بیایند و مراسم را در آنجا برگزار کنیم. ما کارگران که از ماجرا مطلع شده بودند در میدان عقاب (هلو) در چند دسته با رژه رفتن و پخش شیرینی و تراکتهایی که حاوی بندهای قطعنامه کمیته برگزار کننده بود کارمان را ادامه دادیم و اول مه را در میان انبوه نیروهای انتظامی به مردم تبریک گفتیم. ما وظیفه خود دانستیم حتی سمبلیک هم باشد با تمام فضای پلیسی که به شهر و از جمله میدان عقاب هم داده

بودند این کار را بکنیم. ما کمیته برگزاری اول مه که فراخوان مراسم مستقل را داده بودیم همراه تعدادی از کارگران ۵/۱ ساعت در مرکز شهر و در دفاع از مراسم مستقل کارگری و در اعتراض به بسیج پلیس و نیروهای اطلاعاتی و برای گرامی داشت روز کارگر این حرکت را کردیم.
ما وظیفه خود دانستیم که ضمن دادن این گزارش کوتاه به شما، از تمامی کارگران و خانواده هایشان و تمام کارگرانی که از شهرک صنعتی قهرآباد، شهرداری، اداره راه، کارگران خباز، بیکار و مردم مبارز این شهر که به فراخوان کمیته برگزاری جواب مثبت داده بودند و برای شرکت در مراسم به پارک کودک آمده تشکر و قدردانی کنیم. همچنین از همگی شما تشکر میکنیم که با تمام فشارهای پلیس و مقامات دولتی و کارفرمایان و تبلیغات آنها به مراسم خودتان آمدید و نشان دادید که خانه کارگر ارگانی دولتی است و شرکت در مراسم فرمایشی و ضد کارگری آنان را تحریم کردید.
با تشکر و قدردانی فراوان از همگی شما
کمیته برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در شهر سقز
دوم اردیبهشت ۱۳۸۴

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
Worker-Communist Party of Iran - Hekmatist

بگذارد دشمنان به نماز وحشت بایستند
زنده باد اول ماه مه و زنده باد اتحاد جهان طبقه کارگر
کارگران، زحمت کشان و مردم آزادیخواه و برابری طلب شهرستان سقز به صف اول ماه مه پیوندی
اول ماه مه روزی است که بالاترین آرمانهای بشر را نمایندگی میکند. کارگران اگر خواهان رهایی هستید
اول باید بشریت را رها کنید و بشریت پیش از هر زمان به این رهایی نیاز دارد. کارگران اگر خواهان
افزایش دستمزدها و نقد کردن دستمزدهای معوقه و دیگر مطالبات کارگری هستید، اگر خواهان
آن هستید که جمهوری اسلامی گوش را گم کند، و نظام سرمایه داری برپا شده شود به مارش ارتش
کارگران اول ماه مه پیوندید. در این هشاش باید اعلام کنیم با اتحاد و انسجام تمام کارگران تا رسیدن
به تحقق آرمانهای خود که در قدم اول حکومت کارگری و استقرار جمهوری سوسیالیستی است دست
مازازه بر نمی داریم و به شورای عالی کار و خانه کارگر نه می گویم چون نسل عظیمی از
کارگران را به ناهی کشاند. این فقر است که جامعه را به نا امنی می کشاند. امروز که ناهی اعتماد،
مرگ فیزیکی و معنوی و تن فروشی جامعه ایران را فرا گرفته و روز به روز به افزایش است،
فقط و فقط به خاطر نبود حکومت کارگری و جمهوری سوسیالیستی است. سرمایه داران و حکومت
اسلامی هیچ وقت چیزی را که به کارگر رها و آسایش می دهد دواطلبانه به کارگر نمی دهند و از این
امر عقب نشینی نمیکنند بلکه حضور با شکوه شما کارگران است که در اول ماه مه اسباب با سر دادن
شعار، آزادی، برابری، حکومت کارگری باید عقب نشینی را بر آنها تحمیل کرد. تا پورژوازی و
طبقه حاکمه باشد اول ماه مه پایان یافتنی نیست تا کارگران به تمام خواست هایشان برسند و آن زمان
که کارگران رهایی یافتند بدون شک جامعه بشریت روز اول مه را به یاد مبارزانشان جشن خواهند
گرفت و خاطره اول ماه مه همیشه جاوید خواهد ماند.
حزب کمونیست کارگری ایران، حکمتیست، تشکیلات سقز، به موجب این اطلاعیه به اطلاع عموم
می رساند که افراد مطلع شهر از هر فشرکه میباشند هم صدا و هم کلام با تمام کارگران جهان در روز
اول ماه مه شرکت کنید

اول ماه مه روز جهانی هنگام است
فقر تعلل است!
مرگ بر جمهوری اسلامی

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست / تشکیلات سقز

نمونه ای از تراکتی که در شهر سقز در میان مردم پخش شد.

اطلاعیه کمیته برگزاری مراسم اول مه سقز

به کارگران و مردم مبارز سقز!
در مورد مراسم مستقل کارگری در اول مه و بسیج نیروی انتظامی علیه ما!
همانطوریکه اطلاع دارید در مورخه 8/2/1384 از طرف کمیته

برگزاری مراسم روز جهانی فراخوانی در سطح شهر و مراکز کارگری سقز پخش شد و از تمام کارگران و مردم آزادیخواه برای شرکت در مراسم روز جهانی کارگر در پارک کودک و در ساعت 5 بعد از ظهر دعوت به عمل

بمناسبت هفته منصور حکمت (۴ تا ۱۲ ژوئن)
با بهترین ابتکارات محلی، منصور حکمت، این متفکر
بزرگ مارکسیسم معاصر را به جامعه، معرفی کنید.
کمونیسم و اومانیزم او را به تشنگان آزادی و رفاه
بشناسانید!
آثار منصور حکمت را بخوانید، تکثیر کنید و بدست
دیگران برسانید!

ادامه مراسمهای و فعالیتهای اول مه در سنندج، سقز، بوکان، کامیاران و سردشت (اطلاعیه شماره ۲)
اطلاعیه شماره ۲ کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران _ حکمتیست

پخش تراکتی که به این مناسبت آمده کرده بودند از ساعت ۱۲ تا ۱ و نیم بعد از ظهر ادامه داشت. لازم به توضیح است که شعارهای زیادی از جانب جوانان حکمتیست به مناسبت اول مه در مناطق مختلف شهر نوشته شده و پیام کورش مدرسی به مناسبت اول مه در شهر پخش شد. سردشت:

در شهر سردشت جوانان حکمتیست جدا از شعار نویسی، هزاران نسخه از پیام کورش مدرسی، اطلاعیه حزب و تراکتهای حزب و سازمان جوانان حکمتیست را در تمام محلات شهر، مدارس و اماکن مختلف پخش کردند. با این کار چند روز گذشته در میان محافل مختلف بحث اول مه و حزب حکمتیست گرم بود. چندین محفل جمع به این مناسبت جشن گرفتند. همچنین روز شنبه با تارک شدن هوا بر بلندیهای شهر سردشت به مناسبت اول مه آتش روشن شد.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران — حکمتیست ۱۱ اردیبهشت ۱۳۸۴ (۱) مه

بدنبال هادی تنومند از فعالین کارگری بوکان و از دستگیرشدگان اول مه سقز در سال ۸۳ سخنرانی میکند. بعد از آنها یکی از کارگران به اسم سلیمان پشته مقاله ای میخواند. مردم برای سخنرانان کف میزنند و آنها را تشویق میکنند. لازم به توضیح است که مقامات دولتی به زور خود را به این مراسم تحمیل میکنند و در ادامه نمیگذارند قطعهنامه کارگران تکمیل خوانده شود. یکی از مرتجعین که امام جمعه بوکان بوده و همراه مقامات رژیم وارد مراسم شده است، میخواهد کارگر نمونه معرفی کند که تعدادی از شرکت کنندگان با اعتراض به حضور آنان سالن را ترک میکنند. لازم به توضیح است که صبح امروز در مرکز شهر بوکان و از جمله در میدان فرمانداری، بلوار کردستان و چهارراه شهرداری فعالین کارگری این شهر ضمن دعوت از مردم به مراسم به پخش تراکتها و قطعنامه خود پرداختند.

کامیاران: امروز اول مه در کامیاران بیش از صد نفر از کارگران این شهر در پارک فرهنگسرای کامیاران به مناسبت اول مه تجمع کردند. این مراسم که با شادی و پخش شیرینی و همچنین

را بکار بردند تا کارگران را به مراسم خانه کارگر بکشانند، در همان حال تمام نیروهای خود را برای ممانعت از مراسم پارک کودک به کار انداختند. منازل فعالین کارگری و کمیته برگزاری اول مه را محاصره کردند. منزل برهان دیوارگر در محاصره دهها نفر نیروی انتظامی بود. کمیته برگزار کننده وقتی در ساعت ۵ در پارک کودک حاضر میشود و این وضع را میبینند، به مرکز شهر رفته و در اعتراض به رژه میپردازند. مسیر مسجد جامع تا میدان عقاب و از میدان عقاب به سینمای شهر مسیر رژه تعدادی از فعالین کارگری سقز بوده است. کارگران با وجود دهها ماشین نیروی انتظامی و استقرار صدها نفر نیرو در این مسیر از ساعت ۵ و نیم تا ۷ نیم بعد از ظهر ضمن دادن صدها تراکت و قطعنامه اول مه، با پخش شیرینی روز کارگر را به مردم تبریک میگویند.

بوکان: صدها نفر از کارگران و مردم به فراخوان سنديکای خبازان بوکان و کمیته کارگران بیکار بوکان در سینما وحدت بوکان تجمع میکنند. مراسم با سخنرانی مسعود رحمانی دبیر سنديکای خبازان شروع و

طبق اطلاعیه کمیته سقز حزب دو مراسم در شهر سقز فراخوان داده شده که یکی از این مراسمها از جانب کمیته برگزاری اول مه مه بوده که محل مراسم پارک کودک و دیگری مراسم دولتی که خانه کارگر مجوز آن را داشته است. کمیته برگزار کننده با تمام تلاشهایی که کرد موفق به گرفتن مجوز نشد و با اعلام مراسم آنها مخالفت شد. فرماندار و نیروهای انتظامی و مرکز اطلاعات سقز اعلام کرده بودند که این کمیته حق ندارد مراسم بگذارد و میتوانند در مراسم خانه کارگر شرکت کنند. کارگران به فرماندار اعلام میکنند که خانه کارگر نماینده دولت است و مراسم شما، ما آن را تحریم و علیه رجم مخالفت شما مراسم مستقل خود را برگزار خواهیم کرد. امروز پارک کودک که از جانب کمیته برگزار کننده به عنوان محل مراسم مستقل کارگری در سقز اعلام شده بود، از صبح زود صدها نفر از نیروهای انتظامی با تجهیزات در آنجا مستقر میشوند. خیابانهای شهر و تمام کوچه های اطراف پارک در کنترل پلیس بوده است. مزدوران رژیم در شرایطی که تمام تلاش خود

بر مبنای اطلاعیه کمیته سنندج حزب، بدنبال مراسم و راهپیمایی صبح امروز کارگران و مردم سنندج، عصر امروز ۱۱ اردیبهشت مراسم با شکوه دیگری در تالار خمینی با شرکت صدها نفر برگزار شد. این مراسم به فراخوان جامعه حمایت از زنان و کانون کودکان برگزار شد و از ساعت ۴ تا ۷ بعد از ظهر ادامه داشت.

سخنرانان این مراسم از جمله دیبا علیخانی دبیر جامعه حمایت زنان، آزاد زمانی دبیر کانون کودکان، روف کریمی دبیر سنديکای خبازان، پیمان نودینیان دبیر کانون معلمان، ثریا محمدي فعال کانون زنان و مسلم شبرنگ فعال کانون کودکان، بوده است. مراسم با سرود انترناسیونال شروع شد و سپس سخنرانان در میان تشویق حاضرین بحثهای بسیار خوب و با ارزشی در مورد شرایط کار و زندگی کارگران، کار کودکان، کارگران زن و تجلیل از اول ماه مه تقدیم حضار کردند. ضمناً سخنرانان از راهپیمایی و مراسم صبح کارگران پشتیبانی کردند. سالن سخنرانی با شعارهای بزرگ در گرامیداشت اول مه تزیین شده بود.

روشنک منتشر شد!
نویسنده این کتاب محمد جعفری است.
روشنک خاطرات تلخ و شیرین، تاریخ و شرح حال
دو دهه و نیم از فعالیت کمونیستی است که برای
آزادی و برابری مبارزه میکنند.

